

Psalm VI

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

Psalm VI

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum¹.

Psalm 10²

DO DYSSYDENTÓW W WIERZE

Błogosławiony człowiek, który nie poszedł za radą bezbożnych i na drodze grzesznych nie stał, ani na stolicy zaraźliwej nauki nie siedział.

Ale w zakonie starowiecznie od apostołów podanym wola, serce i wiara jego, a nowotnych³ wymysłów i przestępstwa błędników⁴ nie chwycił się.

Więcej ufa, czego w kościele prawowiernym przez podanie Chrystusowe uczą, niż co jeden klasztorny zbieg i drugi niezdrowy warchoł, buntownicy w wierze, rozsiali.

I będzie wierny katolik, jako drzewo wsadzone nad prawej nauki wodami, które mając potrzebną wilgotność prawdy, da owoc czasu swego⁵.

Ani liście⁶ dobrych uczynków jego nie opadnie, ani frukty statecznej wiary nie zacierwieją⁷.

Nie tak niezbożni, nie tak, ale są jako proch ziemi⁸, którym nagły wicher zakręciwszy, miesza⁹.

Co na wierzchu, na spodek idzie, a gwałtowna kurzawa po krótkiej mieszaninie, co wiedzieć gdzie się rozleci¹⁰.

Bo targający jedność kościelną, sami się między sobą zgodzić nie mogą, a duch wichrowaty jak szkapa wyuzdany, który prostej drogi nie upatruje.

Mięsza pycha rozum, który bez Chrystusa zbawienia szuka; a błędne owce powszechną wzgardziwszy owczarnią, w parowach błędów marnie parszywieją.

Oświeć Panie rozum ich, aby tego uporu poprzestali; zawołaj przenikającym głosem: Szawle, czemu mię prześladujesz¹¹?

Czemu dla uporu ludzkiego giniecie, zgodną prawowiernego kościoła nauką, słodkim macierzyńskich piersi pokarmem, zapamiętali gardząc.

Za wymysłami tych hersztów idziecie, którzy złamawszy przysięgę Bogu, w tak niebezpieczną duszę waszą, sami zgubieni, zawodzą tonią¹².

Nie masz tam zakonu¹³ ani ofiary, według prawidła apostołskiego; a kto temi ścieżkami idzie, ten niechybnie zginie.

¹Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum — szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych; Psalm 1. [przypis edytorski]

²Psalm 10 — w dzisiejszej numeracji np. wg. Biblii Tysiąclecia: Psalm 1. [przypis edytorski]

³nowotny (daw.) — tu: nowy, nowo powstały. [przypis edytorski]

⁴błędnik (daw.) — tu: błędzący, wyznający błędne poglądy. [przypis edytorski]

⁵czasu swego (daw.) — w swoim czasie; w odpowiednim czasie. [przypis edytorski]

⁶liście (daw.) — tu: listowie. [przypis edytorski]

⁷zacierwieć (daw.) — tu: być zaatakowanym przez czerwiec; zrobaczywieć. [przypis edytorski]

⁸proch ziemi (daw.) — proch ziemi; kurz. [przypis edytorski]

⁹mieszać (daw.) — dziś: mieszać. [przypis edytorski]

¹⁰co wiedzieć gdzie się rozleci — nie wiadomo, gdzie się rozproszy. [przypis edytorski]

¹¹Szawle, czemu mię prześladujesz — słowa, które miał wg. *Dziejów Apostolskich* usłyszeć Szawel z ust zmarłego Jezusa podczas swej drogi do Damaszku, a które doprowadziły go do nawrócenia i z prześladowcy chrześcijan uczyniły z niego apostoła chrześcijaństwa, św. Pawła (por. Dz 9,1-20). [przypis edytorski]

¹²w tak niebezpieczną duszę waszą (...) zawodzą tonią — tj.: w tak niebezpieczną toni wodną waszą duszę (szyk przestawny i daw. forma fleksyjna B. r.ż: w tonią). [przypis edytorski]

¹³zakon (daw.) — prawo, prawidła. [przypis edytorski]

Obróćże oko do prawego Jeruzalem błędna Samaria; do Jeruzalem, które w sobie ma dom boży, bezkrwawą ofiarę, i ofiarujących kapłanów, od głowy Chrystusa niepochybną¹⁴ idących sukcesją.

Spytaj się na koniec, skąd brał moc ten prorok na opowiadanie piątej ewangelii? Albo¹⁵ jako wyklęty z cerkwi bożej, mógł sobie przywłaszczyć charakter kaznodziejski?

A zatem, uważysz, które objawienie wiary od Boga jest, a porzuciwszy nowowiernictwo, pójdź za tą, którą starowieczność utwierdza.

Starowieczność bowiem i nieodmienność są próbą nieomylną prawdy tego kościoła, przeciwko któremu bramy piekielne nie przemogą.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi świętemu, jako była na początku, tak i teraz, i zawsze, i na wieki wieków, Amen.

¹⁴*niepochybny* — niechybny, trafny, nieuchronny; tu: niewątpliwy. [przypis edytorski]

¹⁵*albo* (daw.) — tu: czyż, czyżby; czy też. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-vi/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikizródła (<http://pl.wikisource.org>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).